

jeg ikke skal forbyde mig. Jeg har udtalt et Ønske om at faae Lovforslaget, som det er forelagt, saa at man skulde indskrænke sig til at give denne enkelte Bestemmelse. Der vil jo nu blive Veilighed til at forhandle Lovforslaget her, og jeg skal ganske henstille til Overveielse, hvorvidt der maa findes at være Anledning til at fastholde Lovforslagets Bestemmelser, eller om man vil være enig med mig i, at det bør indskrænkes saa meget som muligt. Dog har jeg Haab om, at den Bestemmelse, jeg har foreslaaet, kan blive gennemført.

Mourier-Petersen: Landssthingets Stilling til Fiskeriloven af 5te April forrige Aar i Slutningen af Sessjonen vil jo være i skrift Eindrinding. Der var kun levnet Landsstinget en kort Tid, og det var derfor en mere summarisk Behandling, som blev Lovforslaget til Del. Det var kun modstræbende, man gik ind derpaa, og i det Hele var det ikke uden en vis Betænkelighed, man vedtog Lovforslaget, som man kunde have ønsket ændret i flere Punkter. I alt Fald kunde man have ønsket, at den hele Sag havde faaet en mere grundig Behandling, men naar man ikke destomindre rettede sig efter det stærke Ønske, der næredes baade hos Regjeringen og det andet Thing, hvor denne Sag i saa mange Aar havde været Gjenstand for vidtløftige Forhandlinger og Overveielser, var det, fordi man dog maatte erkende, at der i Lovforslaget i visse Punkter var i alt Fald dog nogen Forbedring i den bestaaende Tilstand, og at der navnlig ved Loven opnaaedes nogen Betyggelse mod det Kobjfkeri, som besværrer i saa mange Aar er drevet i vore Farvande til Ødelæggelse for Fiskebestanden. Men hvad sker nu ved dette Lovforslag, som fremkommer umiddelbart efter, at Loven er traadt i Kraft, altsaa inden man endnu har set Virkningerne af den? Der foreslaas her Forandringer, netop paa flere af de Punkter, som man i Landsstinget satte særlig Pris paa, at man havde faaet ændrede i den bestaaende Tilstand. De Forandringer, som ere indkomne i det andet Thing, gaa alle ud paa at formindste den Betyggelse, som man havde glædet sig til at kunne opnaa til Værn for Fiskeriet i vore Farvande; det gjælder samtlige Bestemmelser. Den første Bestemmelse om at forandre Ordet „Bagrod“ til „Bagrand“ er ingen Redaktionsforandring, men en Realitetsforandring, thi den gaar ud paa at forandre Maalet for umoden Fisk, saaledes at det ved denne For-

bring vil blive muligt at fjerne og sælge umoden Fisk eller Fiskevingel af mindre Størrelse, end man i Fjor ansaa det for rigtigt. Det var netop et Punkt, som Landsstinget satte særlig Pris paa, at vi fik disse Bestemmelser om Maalet. — Den anden Bestemmelse angaar Gjenindsførelsen af et bestemt Fiskeredskab, en bestemt Fiskemethode i vort vigtigste Farvand, nemlig Limfjorden; men vi satte ligeledes i høi Grad Pris paa, at vi vare blevne af med disse Fiskeredskaber, som ere til Skade for Havbunden og for Inglen, som findes der. Disse mine Bemærkninger gjælde baade den Bestemmelse, der findes i § 2, og den, der findes i § 4, angaaende Dragelinier. Ved begge disse Bestemmelser er man gaaet videre, end vi ønskede, at man skulde gaa med Hensyn til Anvendelsen af disse Redskaber. Det 4de Bestemmelse i § 3 angaar et af de laaseede Bandede, som man vil luffe op, nemlig Krist Havn. Der er ganske vist i det andet Thing fremsført en speciel Grund, hvorfor dette Farvand ikke burde være taget med som et laaset Band, og der er ogsaa fremsført Udtalelser i det andet Thing fra bekyndte eller intelligente Mænd derfor, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at netop disse laaseede Bandede i Limfjorden har man sat overordentlig Pris paa her i Thinget, og hvad specielt dette enkelte Band angaar, maa man jo dog huske paa, at det er ogsaa medtaget efter grundige Overveielser i det andet Thing og efter Samraad med Ministeren og hans sagkundige Kræfter, saa at det synes virkelig lidt underligt efter saa kort Tid, som der nu er hengaaet, at komme med Forlangende om atter at fjerne Bestemmelsen, fordi der er fremkommet nogen Misstemning overfor dette laaseede Band. I det Hele taget er det meget vanstueligt at bygge noget Solidt paa disse Udbrud af Stemninger, og det er meget betænkeligt for os her i dette Thing at gaa efter saadanne Stemningsudbrud, thi det kan man være vis paa, at en Lov som Fiskeriloven altid vil paa flere Steder fremkalde Misforstaaelse. At faae en Fiskerilov, som Alle i de forskjellige Egne af Landet ville være tilfredse med, vil være en Umulighed. Jeg holder mig ogsaa overbeviset om, at dersom vi fremme Lovforslaget efter de Ønsker, der ere fremkomne i det andet Thing fra de paagjældende Egne, vil det ikke vare længe, før vi ville faae Udtalelser i ganske modsat Retning; mulig ere saadanne allerede til Stede; det vil maaske nærmere blive oplyst, at saadanne Udtalelser allerede ere fremkomne.